

Ad Philippum.

stissimo nomini dedicetur & consecretur. Acepit iam vita hominum, consuetudoque communis, ut qui cogitationes suas scriptis mandare, atque in vulgus edere instituunt, patronos prius ex ipsa nobilitate, virisque primarijs diligenter consequentur. Alij vero illud obseruantiae genus maximum atque præcipuum iudicant, quo sui animi cogitatus, atque intimos sensus illis præstantibus viris dedicare, omnesq; animi meditationes, & studiorum labores nuncupare volunt, à quibus beneficia benigne collata receperunt, quibusq; multis de causis obstringuntur. Nam si cuiusquā nomen nostris est illustrandum ac celebrandum scriptis, cui potius quam benigno benefactori, id officij præstandum esse censemus? Perfecit itaque Rex pietissime, vtraque ratio, vt opus istud in tuo tandem nomine appareret. In te enim & splendidissimam generis nobilitatem cum insigni erga me munificentia coniunctam intueor. Generosissimam autem tuam nobilitatem quis nesciat ipso sole esse clariorem. Siquidem te prognatum probe nouimus, ex illa omnium illustrissima antiquissimaque Archiducum Austriæ domo, ex incomparabili generis splendore, paterno atque aucto, regijs imperatorijsq; imaginibus sic insigni, vt ipsum quasi hæreditaria quadam successione tot genuerit, dederitq; Archiduces, Reges, Cæsares & Imperatores, quot vix ex equo quondam Troiano proceres exilierunt, & virtute quidem, huiusque laude multo istis præcellentiores, vt quos sic pacis, sic belli heroica gesta nobilitarunt, vt cuius veterum heroum possint non solum conferri, verum etiam longe anteferriri. Iam vero qui posse ab isto tuo plusquam inclito genere degenerare, cum vel natura fortes creentur è fortibus & bonis, nec imbellem columbam feroces progenerent aquilæ. Tu vero tot, tamque excellētibus virtutibus tuo generi inclito, stemmatiq; tuo incomparabili ita respondes, vt illos tuos illustrissimos progenitores ad omnia, & in omnibus plane referas. Fuit quidem ex Austriæ domo vetustissimus rex Rodolphus, & clementissimus & fortunatissimus appellatus. Albertus primus Archidux Austriæ dictus est victorius, à multis victorijs, quas ab hoste tulit, Albertus appellatus est sapiens; erat enim princeps prudentia insigni. Leopoldus, probus est dictus. Ernestus vero pacificus. Fridericus Cæsar, vocatus est & magnificus & pacificus Imperator. Maximilianus Imperator nuncupatus est inuictus & gloriosus; cuius virtutes & præclara facinora, nulla umquam lingua eloqui poterit. Philippus, eius filius, Hispaniarum Rex: ex nuptijs Ioannæ regis Ferdinandi Aragonij filiæ, Hispaniarum regna consequutus est. Carolus Imperator huius nominis quintus, pater tuus, pius, felix, semper Augustus celebratur; sub quo Franciscus Gallorum Rex, bello apud Papiam victus, captus, & in Hispanias abductus est. Sed Cæsar's clementia dimissus. Magna quidem, & egregia virtutis specimina ipse præbuit. Huius egregij Cæsar's, aliorumque, Austriæ dominus,